

Č. j.: R094/2007/02-10674/2007/310-Šp

V Brně dne 4. června 2007

Ve správním řízení o rozkladu doručeném dne 24. 4. 2007 zadavatelem – **Statutární město Zlín**, se sídlem nám. Míru 12, 761 40 Zlín, za něhož jedná PhDr. Irena Ondrová, primátorka,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 2. 4. 2007, č.j. S349/2006-03155/2007/540-AS, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Statutárního města Zlín, učiněných při zadávání veřejné zakázky „**17. ZŠ – výměna oken a zateplení fasády**“ zadané výzvou více zájemcům podle § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb., zákona č. 517/2003 Sb. a zákona č. 41/2004 Sb., jehož dalšími účastníky jsou

- společnost **STAVOSVIT, a. s.**, IČ 25342410, se sídlem Vršava 2538, 760 01 Zlín, za něhož jedná Jan Mrňa, předseda představenstva,
- společnost **MANAG, a. s.**, IČ 47906898, se sídlem Zarámí 92, 760 01 Zlín, za něhož jedná Ing. Bohumil Mahdal, předseda představenstva
- společnost **PSG-International a.s.**, IČ 13694341, se sídlem Zarámí 4077, 760 40 Zlín, za něhož jedná Ing. Rudolf Skaunic, předseda představenstva

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 2. 4. 2007, č.j. S349/2006-03155/2007/540-AS,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Statutární město Zlín, se sídlem nám. Míru 12, 761 40 Zlín, za něhož jedná PhDr. Irena Ondrová, primátorka (dále jen „zadavatel“), zadalo dne 28. 4. 2004 veřejnou zakázku „17. ZŠ – výměna oken a zateplení fasády“, a to výzvou více zájemcům k podání nabídky podle § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb. (dále jen „zákon“), na jejíž plnění byla dne 15. 6. 2004 uzavřena smlouva s vybraným uchazečem STAVOSVIT, a. s., IČ 25342410, se sídlem Vršava 2538, 760 01 Zlín, za něhož jedná Jan Mrňa, předseda představenstva (dále jen „vítězný uchazeč“). Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „orgán dohledu“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.
2. Na základě skutečností uvedených v kontrolním protokolu získal orgán dohledu pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem, a proto zahájil dne 6. 12. 2006 ve věci přezkoumání rozhodnutí a dalších úkonů zadavatele správní řízení z vlastního podnětu. Za účastníky správního řízení označil zadavatele, vítězného uchazeče, uchazeče - společnost MANAG, a. s., IČ 47906898, se sídlem Zarámí 92, 760 01 Zlín, za něhož jedná Ing. Bohumil Mahdal, předseda představenstva (dále jen „MANAG, a.s.“), a uchazeče - společnost PSG-International a.s., IČ 13694341, se sídlem Zarámí 4077, 760 40 Zlín, za něhož jedná Ing. Rudolf Skaunic, předseda představenstva (dále jen „PSG International, a.s.“).

Napadené rozhodnutí

3. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 2. 4. 2007 rozhodnutí č.j. S349/2006-03155/2007/540-AS, kterým rozhodl, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky závažně porušil ustanovení § 49 odst. 10 zákona tím, že nedodržel hodnocení nabídek podle kritérií stanovených v zadání způsobem uvedeným v § 6 zákona (bod I. výroku rozhodnutí), a dále, že porušil ustanovení § 49 odst. 10 zákona tím, že v oznámení o rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 1. 6. 2004 neuvedl poučení o možnosti podat námitky proti úkonům zadavatele (bod II. výroku rozhodnutí). Za zjištěné závažné porušení zákona o zadávání veřejných zakázek uvedené pod bodem I. výroku rozhodnutí uložil Úřad ve smyslu § 62 odst. 1 zákona zadavateli pokutu ve výši 25 000,- Kč. Současně uložil Úřad zadavateli uhradit náklady správního řízení podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen „správní řád“) v návaznosti na § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška“).
4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad vyjmenoval kritéria hodnocení, která zadavatel vymežil ve výzvě pro podání nabídek. Dále uvedl, že v záznamu z jednání komise pro posouzení a hodnocení nabídek ze dne 28. 5. 2004 byl stanoven způsob

hodnocení nabídek tak, že jednotlivá kritéria měla být hodnocena váhovým porovnáním, přičemž kritérium nejdůležitější mělo mít váhu 6 a nejméně důležité váhu 1. Jednotliví členové komise měli přiřadit každému kritériu nabídky počet bodů, přičemž 1 je nevhodnější, 4 nejméně vhodné. Nakonec se body měly vynásobit váhou kritéria a součet součinů určí výsledek. Nejvhodnější nabídka pak měla obdržet nejmenší počet sečtených vážených bodů. Při shodné nabídce uchazečů mělo být rozhodné shodné kritérium nabídky hodnoceno stejným počtem bodů. Zadavatel v šetřeném případě vyhotovil hodnotící tabulky, které Úřad převzal do odůvodnění citovaného rozhodnutí. Z těchto tabulek však Úřad zjistil, že nabídkám nebyl udělován počet bodů podle předem stanoveného způsobu hodnocení. Bylo například zjištěno, že nabídkové ceny nebyly hodnoceny dle její výše. Konkrétně se jednalo o uchazeče MANAG a.s., který byl u kritéria „výše nabídkové ceny“ ohodnocen některými členy komise 15 body, přičemž podle předem vymezeného způsobu hodnocení měl obdržet 10 bodů. Uchazeč PSG-International a.s. od některých členů komise obdržel v rámci kritéria „výše nabídkové ceny“ 10 bodů místo 15 bodů a uchazeč Pozemní stavitelství obdržel v rámci hodnocení nabídkové ceny 25 bodů místo 20 bodů. Použitý způsob hodnocení nabídek neodpovídal ani způsobu uvedenému v podmínkách zadání u kritéria č. 3 – délka doby plnění. Přestože uchazeči MANAG a. s., PSG-International a.s. a Pozemní stavitelství nabídli shodný termín plnění, přidělil jeden ze členů hodnotící komise těmto nabídkám rozdílný počet bodů. Stejně tak u kritéria „délka záruky na provedené dílo“ nabídli jmenovaní uchazeči shodné délky záruk, a přesto jeden ze členů hodnotící komise přidělil těmto nabídkám rozdílný počet bodů.

5. Podle Úřadu dále z dokumentace nevyplývá, jaké skutečnosti vedly členy komise k přidělení jednotlivých bodů. Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 28. 5. 2004 obsahuje sice zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky počtem získaných bodů, ale toto zdůvodnění není dostatečné, jestliže není podloženo transparentním popisem, z jakého důvodu byl příslušný počet bodů jednotlivým uchazečům přidělen, pokud nebyly body přidělovány v souladu s předem vymezeným způsobem hodnocení. Přestože byl zadavatel vyzván, aby vysvětlil způsob hodnocení v rámci jednotlivých kritérií, orgán dohledu vysvětlení neobdržel. O posouzení a hodnocení nabídek musí zadavatel podle § 49 odst. 10 zákona pořídit záznam, ve kterém je povinen uvést popis hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky. Zadavatel v šetřeném případě jako záznam vyhotovil výše uvedenou Zprávu o posouzení a hodnocení nabídek, v níž stanovil obecné principy pro hodnocení nabídek (systém přidělování bodů), od nichž se však při následném hodnocení nabídek odchýlil. Úřad uzavřel, že záznam o posouzení a hodnocení nabídek jehož přílohou jsou hodnotící tabulky, musí být zpracován natolik transparentním způsobem, aby byly zcela zřejmé rozdíly v hodnocení nabídek podle stanovených kritérií. Zadavatel musí vždy klást důraz na transparentní (tj. průhledné a průkazné) hodnocení nabídek, a to nejen pro uchazeče, ale i pro orgán dohledu při případném přezkoumávání postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky. Ze zpracovaného výsledku hodnocení jednotlivých nabídek pak zadavatel vychází i při zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, které je obligatorní náležitostí záznamu o posouzení a hodnocení nabídek. Jen takovýmto způsobem pořízený záznam spolu s další nezbytnou dokumentací umožní zadavateli prokázat, že posouzení a hodnocení nabídek bylo provedeno objektivně a v souladu se zákonem. Tím, že zadavatel dostatečným způsobem nezpracoval záznam o posouzení a hodnocení nabídek včetně zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, porušil závažně ustanovení § 49 odst. 10 zákona, neboť postup zadavatele při výběru nejvhodnější nabídky není transparentní, a tedy ani přezkoumatelný. Pouhé konstatování v záznamu o posouzení a hodnocení nabídek, že

nabídka uchazeče Stavosvit, a.s. byla vyhodnocena jako nejvhodnější, a to především z důvodu nejnižší nabídkové ceny, nejkratší doby provádění a nejdelší doby záruky, ještě nedokládá, že nabídky byly skutečně podle kritérií hodnocení nabídky hodnoceny, a ani nevypovídá o tom, které skutečnosti u jednotlivých kritérií měly vliv na přiřazení počtu bodů, a tím i vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Přitom se většinou jednalo o kritéria, která bylo možné vyjádřit numericky, a tudíž jednoznačně přidělit příslušný počet bodů. Zadavatel tedy závažně porušil ustanovení § 49 odst. 10 zákona v návaznosti na § 6 odst. 2 zákona.

6. Úřad dále zjistil, že zadavatel oznámil všem uchazečům rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky dopisem ze dne 1. 6. 2004, avšak toto oznámení neobsahovalo poučení o možnosti podat námitky proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Po přezkoumání stupně závažnosti porušení zákona však Úřad dospěl k závěru, že dané porušení zákona nedosahuje intenzity, kterou by bylo možné kvalifikovat jako závažné porušení zákona.
7. K uložené pokutě orgán dohledu předně konstatoval, že nebylo možné zadavateli uložit opatření k nápravě, protože předmět plnění veřejné zakázky již byl realizován. Úřad připomněl, že uložení sankce zákon nespojuje s jakýmkoliv porušením povinností, neboť sankcionovat lze pouze taková protiprávní jednání, která dosahují intenzity závažného porušení zákonem uložených povinností. K takovému závažnému porušení povinností v šetřeném případě došlo. K samotné výši uložené pokuty orgán dohledu uvedl, že maximální možná výše pokuty v daném případě činí 192 812,91 Kč. Z hlediska míry závažnosti porušení zákona Úřad vzal v úvahu skutečnost, že hodnocení nabídek na základě jiného než předem stanoveného způsobu hodnocení je v rozporu se zásadou transparentnosti zadávání veřejných zakázek. Za hodnocení nabídek v souladu se stanoveným způsobem hodnocení a za řádné zpracování zprávy o posouzení a hodnocení nabídek odpovídá vždy zadavatel, a to bez ohledu na to, zda posouzení a hodnocení nabídek provedl sám nebo prostřednictvím komise. Jelikož zadavatel v šetřeném případě neprovedl hodnocení tak, jak předem stanovil, dopustil se závažného porušení zákona, což orgán dohledu ve svých úvahách o míře porušení zákona zadavatelem nemohl pominout. Bylo zohledněno jako polehčující okolnost, že zakázka byla přidělena uchazeči, který podal nabídku s nejnižší cenou. Zároveň však nebylo možné ponechat bez postihu porušení zásady transparentnosti postupu při zadávání veřejné zakázky, kterou je nutné dodržovat při zadávání všech veřejných zakázek. Vzhledem k výše uvedenému nemohl Úřad za závažné porušení ustanovení § 49 odst. 10 zákona uložit sankci nižší, ani nepřistoupil k upuštění od uložení sankce.
8. Závěrem rozhodl Úřad o uložení náhrady nákladů správního řízení podle § 79 odst. 5 správního řádu. Podle tohoto ustanovení správní orgán uloží účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, nahradit náklady řízení paušální částkou. Ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky stanoví paušální částku nákladů řízení ve výši 1000,- Kč. V šetřeném případě zadavatel vyvolal správní řízení porušením svých právních povinností, a proto rozhodl orgán dohledu o uložení povinnosti uhradit náklady řízení tak, jak bylo uvedeno v bodu IV. výroku citovaného rozhodnutí.

II. Námitky rozkladu

9. Proti citovanému rozhodnutí podal zadavatel dne 24. 4. 2007 neodůvodněný rozklad, který dne 7. 5. 2007 doplnil. Po stručné rekapitulaci dosavadního průběhu zadávacího

řízení a správního řízení před Úřadem přiznal, že někteří z členů hodnotící komise v rámci svého individuálního hodnocení chybovali. Zadavatel je nicméně toho názoru, že toto porušení zákona nemohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, což by měl Úřad posoudit a své úvahy o uložení pokuty neoddělovat od tohoto zjištění. Dále zadavatel napadá postup Úřadu při své kontrolní činnosti. Během ní sice Úřad konstatuje, že neprovádí hodnocení nabídek za zadavatele, avšak jeho postup v předmětném správním řízení svědčí o opaku, neboť v odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že např. „z hodnotících tabulek je zřejmé, že nabídkám nebyl udělován počet bodů podle předem stanoveného způsobu hodnocení“. Dále zadavatel odkazuje na obdobná tvrzení uvedená v rozhodnutích vydaných v jiných správních řízeních o přezkoumání úkonů zadavatele před Úřadem. Namítá porušení § 2 odst. 4 správního řádu, podle kterého správní orgán dbá, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly neodůvodněné rozdíly. Zadavatel se domnívá, že v šetřeném případě mělo být postupováno shodně jako ve správním řízení, v němž bylo přijato rozhodnutí ze dne 26. 2. 2007, č.j. S350/2006-02626/2007/520-Pr.

10. Zadavatel zdůrazňuje, že veřejná zakázka byla přidělena uchazeči, který splnil jednoznačně nejlépe čtyři z šesti hodnotících kritérií a předložil nejlepší prezentaci stavebních prací na objektech odpovídajících objektu zadávané veřejné zakázky, nejnižší nabídkovou cenu, nejkratší dobu plnění a nejdelší záruční dobu. Zadavatel svůj postup neshledává v rozporu s cílem zákona, tj. s předpokládaným účelným vynakládáním veřejných prostředků. Závěry napadeného rozhodnutí jsou tak čistě formální a v rozporu s rozhodovací praxí ve správním soudnictví (viz rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 13. 6. 2006, sp. zn. ÚS 50/03, a Krajského soudu v Brně ze dne 1. 8. 2006, č.j. 62 Ca 1/2006).

Závěr rozkladu

11. Z výše uvedených důvodů zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

III. Řízení o rozkladu

12. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
13. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru:
14. Úřad tím, že svým rozhodnutím ze dne 2. 4. 2007, č.j. S349/2006-03155/2007/540-AS, rozhodl, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky závažně porušil ustanovení § 49 odst. 10 zákona tím, že nedodržel hodnocení nabídek podle kritérií stanovených v zadání způsobem uvedeným v § 6 zákona (bod I. výroku rozhodnutí), a dále, že porušil ustanovení § 49 odst. 10 zákona tím, že v oznámení o rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 1. 6. 2004 neuvedl poučení o možnosti podat námítky proti úkonům zadavatele (bod II. výroku rozhodnutí), za což zadavateli uložil pokutu ve výši 25 000,-

Kč, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil.

IV. K námitkám rozkladu

15. K námitce, že Úřad při rozhodování o porušení zákona zadavatelem měl zohlednit také to, zda porušení zákona mělo vliv na výběr nejvhodnější nabídky, uvádím, že zákon tuto povinnost Úřadu neukládá. Zákon neváže uložení nového výběru podle § 59 písm. a) zákona, provedení nápravy podle § 60 písm. b) zákona či uložení pokuty podle § 62 odst. 1 zákona na podmínku, že porušení zákona *podstatně ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit stanovení pořadí úspěšnosti nabídek*, jak stanoví pozdější zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, či obdobně upravuje zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. Zákon pouze váže uložení pokuty na zjištění, že porušení zákona zadavatelem bylo závažné či opětovné. Jak již bylo uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, v šetřeném případě shledal Úřad, že porušení ustanovení § 49 odst. 10 zákona tím, že zadavatel nedodržel hodnocení nabídek podle kritérií stanovených v zadání způsobem uvedeným v § 6 zákona, dosáhlo takové intenzity, že jej lze označit za závažné. Orgán dohledu tedy nepochybil, když za zjištěné porušení zákona zadavatel uložil pokutu podle § 62 odst. 1 zákona.
16. Pokud jde o samotné posouzení, zda došlo k porušení povinnosti zakotvené v § 49 odst. 10 zákona v návaznosti na § 6 zákona, ztotožnil jsem se se závěry vyslovenými v napadeném rozhodnutí. Jak bylo zjištěno, zadavatel si ve výzvě pro podání nabídek stanovil způsob hodnocení nabídek dle ekonomické vhodnosti (§ 6 odst. 2 zákona), přičemž vymezil 6 hodnotících kritérií, podle nichž budou nabídky posuzovány. V záznamu z jednání komise pro posouzení a hodnocení nabídek byl stanoven způsob hodnocení nabídek, který spočíval v tom, že kritérium nejdůležitější mělo mít váhu 6 a nejméně důležité váhu 1. Jednotliví členové komise pak měli přiřadit každému kritériu nabídky počet bodů, přičemž 1 bod měl označovat nabídku nejvhodnější a 4 body nabídku nejméně vhodnou. Nakonec se body měly vynásobit váhou kritéria a součet součinů určí výsledek. Nejvhodnější nabídka pak měla obdržet nejmenší počet sečtených vážených bodů. Při shodné nabídce uchazečů mělo být rozhodné shodné kritérium nabídky hodnoceno stejným počtem bodů. Jak Úřad v podrobnostech uvedl na straně 5 a 6 napadeného rozhodnutí, z tabulek, jež byly součástí hodnotící tabulky, mj. vyplynulo, že zadavatel přiřadil uchazeči MANAG, a.s., nesprávný počet bodů při hodnocení kritéria „výše nabídkové ceny“ a dále při hodnocení kritérií „délka doby plnění“ a „délka záruky na provedené dílo“ přidělil nabídkám uchazeče MANAG, a.s., uchazeče PSG-International, a.s., a uchazeče Pozemní stavitelství rozdílný počet bodů, přestože tito nabídli shodný termín plnění a shodnou délku záruk. Jak ostatně přiznal sám zadavatel, někteří členové hodnotící komise v rámci svého individuálního hodnocení chybovali, tudíž o správnosti závěru Úřadu, že se zadavatel dopustil porušení § 49 odst. 10 zákona v návaznosti na § 6 zákona, není pochyb.
17. Taktéž je nesporné (a zadavatel to v podaném rozkladu ani nevyvrací), že zadavatel nezpracoval dostatečným způsobem záznam o posouzení a hodnocení nabídek včetně zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, jak požaduje § 49 odst. 10 zákona (v šetřeném případě byl tento záznam označen jako „Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek“). Jeden člen hodnotící komise totiž uvedl v hodnotící tabulce, která byla přílohou Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, pouze celkový počet bodů a pořadí, na kterém se

jednotliví uchazeči umístili, avšak z tohoto záznamu nevyplývá, jaké skutečnosti vedly členy komise k přidělení jednotlivých bodů. Jak již Úřad uvedl, zdůvodnění výběru uvedením pouhého počtu získaných bodů, není dostatečné, a to zvláště v případě, kdy se zadavatel odchýlil od předem stanoveného způsobu hodnocení nabídek. Záznam o posouzení a hodnocení nabídek je jediným dokumentem, z něhož může uchazeč i Úřad vycházet při přezkoumání závěrů v něm uvedených. Nejsou-li tyto závěry opřeny o dostatečně vypovídající zdůvodnění, stává se záznam o posouzení a hodnocení nabídek netransparentní a nepřezkoumatelný, neboť ani uchazeč, ani Úřad z něj nemůže zjistit, jakými úvahami byl zadavatel při hodnocení veden. V důsledku toho je pak pro uchazeče obtížné či dokonce nemožné závěry zadavatele jakkoli vyvrátit.

18. Pokud jde o uloženou sankci, uvádím, že hodnocením nabídky jiným způsobem než tím, který zadavatel předem deklaroval, se zadavatel dopustil závažného porušení zákona. V této souvislosti opětovně připomínám, že pojem „závažné“ nelze ztotožňovat s pojmem „mající vliv na výběr nejvhodnější nabídky“. Také netransparentnost procesu hodnocení nelze posuzovat jinak než jako závažné porušení zákona, neboť zásada transparentnosti je vedle zásady zákazu diskriminace nejdůležitější zásadou ovládající zadávací řízení. Proto ani nemohu souhlasit, že přístup Úřadu byl formalistický a rozporný s účelem zákona, jak mu zadavatel v rozkladu vytýká. Pokud jde o výši uložené pokuty, ta byla Úřadem uložena na spodní hranici možné sazby a činí 13 % z maximální možné částky, kterou Úřad vůbec mohl za porušení zákona uložit. Úřad nemohl pominout, že se jednalo o závažné porušení zákona, avšak současně vzal správně v úvahu skutečnost, že veřejná zakázka byla přidělena uchazeči, který nabídl nejnižší nabídkovou cenu. Vzhledem k tomu, že veřejná zakázka se nachází již ve stádiu realizace, nebylo možné přistoupit k uložení opatření k nápravě či dokonce od pokuty úplně upustit.
19. Současně nesouhlasím s tvrzením, že Úřad při posouzení věci překročil meze své dohledové pravomoci a stavěl se do role náležející výhradně zadavateli, tj. do role hodnotitele nabídek. V daném případě to byl nepochybně zadavatel, resp. členové jeho hodnotící komise, kteří nabídkám uchazečů přidělovali konkrétní počty bodů. Úřad jen přezkoumal, zda počty bodů, které zadavatel přiděloval v matematicky vyjádřitelných kritériích, odpovídají tomu, co bylo uchazeči nabídnuto v předložených nabídkách. Vzhledem k tomu, že v případě nabídkové ceny, délky doby plnění i délky záruky se jedná o matematicky vyjádřitelné hodnoty, lze právě tyto hodnoty podrobit objektivnímu a jednoznačnému přezkoumání z hlediska dodržení způsobu hodnocení stanoveného v § 49 odst. 10 zákona v návaznosti na § 6 zákona.
20. Co se týče srovnání napadeného rozhodnutí s rozhodnutím Úřadu ze dne 26. 2. 2007, č.j. S350/2006-02626/2007/520-Pr, týkající se veřejné zakázky „Rekonstrukce hřiště u Sokolovny“ zadané taktéž zadavatelem, konstatuji, že zmíněný případ není obsahově totožný s předmětným šetřeným případem. V rámci rozhodnutí Úřadu ze dne 26. 2. 2007, č.j. S350/2006-02626/2007/520-Pr, které se týkalo porušení § 49 odst. 10 zákona, bylo možné přezkoumáním hodnocení dospět k závěru, že se zadavatel nedopustil pochybení při hodnocení nabídek, ale pouze porušil zákon tím, že záznam o posouzení a hodnocení nabídek nebyl úplný, což Úřad nepovažoval za závažné porušení zákona, neboť nedosahovalo takové intenzity, jako porušení zákona chybným a netransparentním hodnocením v šetřené veřejné zakázce.

V. Závěr

21. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
22. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Statutární město Zlín, se sídlem nám. Míru 12, 761 40 Zlín, za něhož jedná PhDr. Irena Ondrová, primátorka
2. STAVOSVIT, a. s., IČ 25342410, se sídlem Vršava 2538, 760 01 Zlín, za něhož jedná Jan Mrňa, předseda představenstva
3. MANAG, a. s., IČ 47906898, se sídlem Zarámí 92, 760 01 Zlín, za něhož jedná Ing. Bohumil Mahdal, předseda představenstva
4. PSG-International a.s., IČ 13694341, se sídlem Zarámí 4077, 760 40 Zlín, za něhož jedná Ing. Rudolf Skaunic, předseda představenstva
5. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce